

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

sierpień 2008

38

Czas wakacji usposabia do dziękczynienia za piękno natury. Ojciec Święty Jan Paweł II był na nie bardzo wrażliwy i również innych uczył tej postawy. Podziwiamy wraz z nim cud stworzenia i uczmy się od niego czytać tę „księgę”, w której Pan Bóg objawia swoje własne piękno, mądrość i moc.

„STRUMIEŃ SIĘ NIE ZDUMIEWA, LE CZ ZDUMIEWA SIĘ CZŁOWIEK”

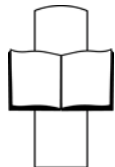
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”. Zapalenie świecy.

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie*; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

PROWADZĄCY: Pan Jezus zachęcał kiedyś swych uczniów, by przypatrzyli się kwiatom polnym, które Jego Ojciec sam „przyrodziewa”, jeszcze piękniej niż potrafi przyodziać się król Salomon. Jan Paweł II całym sercem podziwiał piękno stworzenia, a także zabiegał o to, by człowiek to piękno starał się zachować, szanując prawa Boga Stwórcy i odczytując głębiej to wszystko, co Pan Bóg chce nam przez nie powiedzieć.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Gdy szukasz Boga, popatrz na kwiaty”, albo „Czego chcesz od nas, Panie”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: „Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim zwierzętami naziemnymi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił było bardzo dobre”. (Rdz 1. 26-31)

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II nauczał człowieka odpowiedzialności za dar stworzenia. Czy ja umiem cieszyć się pięknem przyrody, czy je szanuję? Czy umiem korzystać ze świata stworzonego zgodnie z zamysłem jego Stwórcy?

LEKTOR: Ze słów na zakończenie Mszy św. (Białystok, 5 czerwca 1991 – *nagranie*): „Obchodzimy też dzisiaj Światowy Dzień Ekologii. Człowiek otrzymał od Boga zadanie panowania nad przyrodą. To panowanie nie oznacza samowolnego niszczenia przyrody, wykorzystywania jej zasobów bez ograniczeń. Mówię to tu, na białostockiej ziemi, która należy do jednej z najpiękniejszych w Polsce, ze wspaniałą Puszczą Białowieską. Ale zwracam się do wszystkich ludzi w całej Ojczyźnie, gdyż degradacja środowiska naturalnego jest coraz większa, a zagrożenie to w Polsce zdaje się być szczególnie alarmujące. Przyroda cierpi z powodu człowieka. Dar panowania nad przyrodą winniśmy wykorzystywać w poczuciu odpowiedzialności, świadomości, że jest to wspólne dobro ludzkości. Tu także chodzi o siódme przykazanie: «Nie kradnij!» Woda, powietrze, ziemia, las, zwierzęta, rośliny zostały stworzone przez Boga i zasługują na szacunek ze strony człowieka”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Właściwe panowanie nad ziemią i szacunek wobec przyrody rodzi się spontanicznie w człowieku, który umie dostrzec jej piękno i zachwycić się nim. Spróbujmy wraz z Ojcem Świętym przejść przez polską ziemię, spoglądając na nią jakby jego oczami. I dziękujemy z głębi serca za ten wielki Boży dar.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Olsztyn, 6 czerwca 1991 – *nagranie*): „Stoi przed wami papież, który naprawdę bardzo wiele zawdzięcza tej Warmii, bardzo wiele zawdzięcza tej przyrodzie i bardzo wiele zawdzięcza ludziom tego kraju, bo przecież ludzie i przyroda idą razem. Niech Bóg zachowa ten wielki skarbicę pięknej przyrody warmińskiej, pojezierza, lasów. Niech Bóg zachowa ten wielki skarbicę. Nie dajcie go nigdy w żaden sposób zniszczyć czy nawet uszkodzić, bo to jest wielkie dobrodziejstwo”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Śpiewają krótką pieśń uwielbienia i dziękczynienia, np. „Dzięki, o Panie”, albo „Niech będzie chwała”.

LEKTOR: Przemówienie w szpitalu pediatrycznym (Olsztyn, 6 czerwca 1991 – *nagranie*): „Jeszcze pragnę dodać, że tu jest bardzo ładnie. W ogóle cała ta ziemia jest bardzo piękna. Znam ją od wielu lat, znam ją zwłaszcza od strony wody. Wczoraj zobaczyłem ją z helikoptera: woda i lasy. Bardzo piękna ziemia”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Pieśń – jak wyżej.

LEKTOR: Z rozważania przed modlitwą „Anioł Pański” (Warszawa, 9 czerwca 1991 – *nagranie*): „Obraz tej wspólnoty eucharystycznej pozostanie żywy w moim sercu wraz z obrazem tej pięknej podwarszawskiej przyrody w całym blasku polskiej wiosny, świeżej zieleni. Cieszę się i dziękuję za to i zabieram ze sobą na dalsze lata, dopóki Pan Bóg pozwoli, jako część mojego również dziedzictwa. Wszystkim powtarzam wraz z Episkopatem Polski: «Bogu dziękujecie. Ducha nie gaście!»”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Pieśń – jak wyżej.

LEKTOR: Z przemówienia do pielgrzymów (Kalwaria Zebrzydowska, 7 czerwca 1979 – *nagranie*): „Te góry słyszały przez wieki nie tylko polskie, ale i słowackie śpiewy. Kalwaria ma w sobie coś takiego, że człowieka wciąga. Co się do tego przy-

czynia? Może i to naturalne piękno krajobrazu, który stąd się roztacza u progu polskich Beskidów. Z pewnością ono nam przypomina także o Maryi, która – by odwiedzić Elżbietę – «udała się w okolice górzystą»”.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy. Pieśń – jak wyżej.

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Nowy Targ, 8 czerwca 1979 – *nagranie*): „«Od Bałtyku po gór szczyty...», «...po Tatr szczyty». [...] Moi drodzy, w tej mojej pielgrzymce po Polsce dane mi jest dzisiaj zbliżyć się do gór. [...] Tu, na tym miejscu, w Nowym Targu, pragnę mówić o ziemi polskiej, bo jawi się ona tutaj szczególnie piękna i bogata w krajobrazy. Człowiekowi potrzebne jest to piękno krajobrazu – i dlatego też nic dziwnego, że ciągną tutaj ludzie z różnych stron Polski, a także i spoza Polski. Ciągną latem i zimą. Szukają odpoczynku. Pragną odnaleźć siebie w obcowaniu z przyrodą. Pragną odzyskać siły w zdrowym wysiłku fizycznym, w marszu, w podejściu, we wspinaczce, w zjeździe narciarskim. Ej, lza się w oku kręci...”.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać „Góralu czy ci nie żal”.

LEKTOR: Z poematu „Tryptyk rzymski” (*można włączyć podkład muzyczny*): „Zatoka lasu zstępuje w rytmie górskich potoków // ten rytm objawia mi Ciebie, // Przedwieczne Słowo. // Jakże przedziwne jest Twoje milczenie // we wszystkim, czym zewsząd przemawia // stworzony świat... [...] // Co mi mówisz górski strumieniu? // w którym miejscu ze mną się spotykasz? // [...] Potok się nie zdumiewa, gdy spada w dół // i lasy milcząco zstępują w rytmie potoku // – lecz zdumiewa się człowiek! // Próg, który świat w nim przekracza, // jest progiem zdumienia.

WSZYSZY: Trwają przez dłuższą chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: „Jeśli chcesz znaleźć źródło, musisz iść do góry, pod prąd”. Również Maryja „wybrała się z pośpiechem w góry”. Idźmy wraz z Nią, rozważając drugą tajemnicę radosną – nawiedzenie św. Elżbiety. Niech towarzyszy nam podziw dla piękna stworzenia i zdumienie nad wielkością Stwórcy – podziw, który dodaje sił w najtrudniejszej wędrówce – wędrówce do serca drugiego człowieka.

WSZYSZY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają kanon, np. „Ojcze, chwała Tobie”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Poszanowanie dla piękna stworzenia, uczy Ojciec Święty, rodzi się z głębszego jeszcze poszanowania prawa do życia. Pogwałcenie tego prawa rodzi na ziemi wiele łez, podziałów, nieodwracalnych krzywd. Czy zawsze zdajemy sobie z tego sprawę?

LEKTOR: Z homilii w czasie Mszy św. (Nowy Targ, 8 czerwca 1979 – *nagranie cd.*): „Ziemie dał Stwórca człowiekowi, aby «czytnił ją sobie poddaną» – i na tym panowaniu człowieka nad ziemią oparł podstawowe prawo człowieka do życia. Prawo do życia łączy się z powołaniem rodzinnym i rodzicielskim człowieka: «...mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją

i łączy się z żoną swoją tak ściśle, że stają się jednym ciałem». I tak jak ziemia z opatrnościowego ustanowienia Stwórcy przynosi plon, podobnie też to zjednoczenie w miłości dwojga osób: mężczyzny i kobiety, owocuje nowym życiem ludzkim. [...] Jeśli się naruszy prawo człowieka do życia w tym momencie, w którym pocyna się on jako człowiek pod sercem matki, godzi się pośrednio w cały ład moralny, który służy zabezpieczeniu nienaruszalnych dóbr człowieka. Życie jest pierwszym wśród tych dóbr. Kościół broni prawa do życia nie tylko z uwagi na majestat Stwórcy, który jest tego życia pierwszym Dawcą, ale równocześnie ze względu na podstawowe dobro człowieka”.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętości, by dał nam dostrzegać świętość życia i bronić każdego istnienia przed zbezczeszczeniem albo niszczeniem. Prośmy też o przebaczenie za wszystkie grzechy przeciwko życiu i przeciwko stworzeniu. Prośmy o łaskę naprawienia krzywd i pojednania.

WSZYSZY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, Boże! Dziękujemy za piękno stworzenia. Przebac nam bezymyślne niszczenie go, w imię doraźnych korzyści.
- Duchu Święty, Boże! Dziękujemy za cud poczęcia nowego życia. Błagamy o przebaczenie za zabójstwo nienarodzonych dzieci.
- Duchu Święty, Boże! Dziękujemy za powołanie do życia w rodzinie, dziękujemy za każdego ojca, za każdą matkę. Ukaż piękno rodzicielstwa tym, którzy unikają poczęcia nowego życia tylko z powodu braku ofiarności.
- Duchu Święty, Boże! Cieszymy się każdym istnieniem, które powołałeś do życia. Przebac nam wszystkie grzechy naruszające świętość stworzenia.

WSZYSZY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. „Czy wy wicie, że jesteście świętynią”.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawienictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Barka”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka